

merhuse uden for kapitalvindingsskatten, jfr. nærmere L 61 af 5. november 1980.

Til nr. 6

Sagligt er det umuligt at forsvare, at parcelhusreglen kun gælder for ejendomme med mindre end 1.400 m² grundtiliggende. Særligt uden for hovedstadsområdet træffer man mange almindelige familieejendomme, hvor jordarealet er større end 1.400 m². Forslagsstillerne mener, at det var rigtigt helt at ophæve arealgrænsen, men har altså i denne omgang indskrænket sig til i lovteksten at indføre de intentioner, der ligger bag ved gældende lovs regel om fritagelse for kapitalvindingsskat på parcelhusejendomme af den karakter, som bebos af større vælgergrupper. Grænsen 20.000 m² er valgt for at skabe sammenhæng med § 4, stk. 4, i lovbekendtgørelsen nr. 458 af 2. august 1973 om landbrugsejendomme om, hvor stor »havelodden« kan være til stuehuset, når en landbrugsejendom opløses ved udstykning og hovedejendommen i stedet bliver et parcelhus.

Til nr. 7 og 8

Det er ikke samfundsforsvarligt at begrænse en genopførelsesregel til samme ejendom som den skaderamte. I praksis forekommer mange tilfælde, hvor det af bygningsmæssige, driftsmæssige eller andre årsager er mere hensigtsmæssigt at foretage genopførelsen andetsteds. Skattelovgivningen bør ikke motivere til foretagelse af dispositioner, som er mindre fornuftige ud fra en driftsøkonomisk betragtning. Når kravet om samme ejendom som genopførelsesejendom udgår, kan man samtidig spare den vidtløftige, tilfældigt virkende dispensationsregel i lovens § 2 B, stk. 5.

I skatte- og afgiftsudvalgets betænkning af 11. december 1980 (ad L 54 forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.) har fremskridtspartiet i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 og 3 nærmere redegjort for, hvorfor fremskridtspartiet helst ser forsikrings- og erstatningssummer gjort helt kapitalvindingsskattefrie. I alle normalt tilfælde er brand o. l. en katastrofe på mangfoldige måder for de ramte familier: Psykisk er det forfærdeligt at opleve sit livsværk, som man var knyttet til med så mange bånd, gå op i luer. Muligt indebrænder børn og dyr, eller invaliditet bliver følgen. Økonomisk er driftstab og mange andre forstyrrende ulemper uundgåelige. I den situation burde samfundets reaktion i det mindste være at lade være med at fare frem med kapital-

vindingsskattekrav mod forsikringssum og såkaldte genvundne afskrivninger.

Til nr. 9

Byerhvervsdrivendes salg af deres forretninger (good-will, afståelse m. v.) bør under de slette konjunkturer, som folketingsflertallet nu har påpraktet landet, ikke beskattes med mere end 20 pct. Disse afståelser er nemlig ofte grundlaget for selv-pensionering eller for, at unge driftige mennesker kan gå i kast med større virksomheder. Erhvervs-virksomheder, der er organiseret som aktieselskaber, har tilsvarende problemer, der søges løst ved ændringsforslag nr. 10.

Hvad angår de 20 pct., bemærkes, at 1975-for-slaget gik på 35 pct., og at det fortsatte arbejde ad de retningslinier har ført til, at de dagældende 50 pct. nu er nedsat til gennemsnitligt 31 pct., jfr. senest folketingsvedtagelse af 18. december 1980 af L 54, § 1 nr. 1.

Til nr. 10

Nøjagtig den samme hensyntagen til, at der ikke skal svares kapitalvindingsskat af pengefor-ringelsen, gælder på aktieområdet som vedrørende fast ejendom. Det er derfor naturligt at have tilsva-rende procentreguleringsregler vedrørende anskaf-felsessummen. Dette er også ønskværdigt for at ligestille de erhvervsdrivende, der driver deres virksomhed i aktieselskabsform, med dem, der driver virksomheden i form af et personligt firma. Derimod har forlagsstillerne ikke til aktieområdet ville overføre det faste fradrag under hensyntagen til, at beskatningsprocenten »kun« er på 50 på aktieområdet mod 75 på skattepligtige kapitalge-vinster på fast ejendom, hvorhos det i mangfoldige tilfælde vil være lettere at dele salget af en aktie-post over flere år, end tilfældet er for fast ejen-doms vedkommende, hvorfor det almindelige bundfradrag bliver en større hjælp på aktieområ-det.

Det bemærkes, at der med den udformning, som forslaget § 1, nr. 10 har fået, alene er taget definitiv stilling til, at den nuværende beskatning af aktiehandler er asocial og derfor bør væk. Her-om er der – bl. a. ved vedholdende Z-arbejde – nu skabt bred enighed. Nogenlunde samtidig med, at nærværende forslag kommer til første behandling, vil skatteministerens bebudede forslag foreligge, hvis ministeren holder sine løfter. Ministerens for-slag vil højst sandsynligt være bedre. I den givne situation har forlagsstillerne i nærværende forslag